

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., a JUDr. Václava Štencla, MA, v právní věci

žalobce: **Ladislav Pleva, IČO: 02416999**
sídlem Drahanovice 41, 783 44 Drahanovice
zastoupen advokátem Mgr. Štěpánem Janáčem
sídlem Na Poříčí 1041/12, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4

za účasti: **neznámá osoba (vlastník zabraných věcí)**
zastoupená opatrovníkem městem Kroměříží
sídlem Velké náměstí 115, 767 01 Kroměříž

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 5. 2023, č. j. 20942-3/2023-900000-311,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V této věci soud zamítl žalobu, kterou se žalobce bránil proti rozhodnutí, jímž byl uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, za něž mu byla uložena pokuta ve výši 150 000 Kč. Soud dospěl k závěru, že žalobce přestupky skutečně spáchal, a že pokuta je přiměřená okolnostem případu; neshledal proto důvod pro její moderaci.
2. Žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 5. 2023, č. j. 20942-3/2023-900000-311, zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro Zlínský kraj („celní úřad“) ze dne 30. 3. 2023, č. j. 1375-9/2023-640000-12. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání tří přestupků podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách. Přestupky spočívaly v tom, že žalobce provozoval prostřednictvím tří kusů nepovolených technických zařízení (Golden Horse, Quizard, Jewel) hazardní hru v rozporu s § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách. Žalobci byla za přestupky uložena pokuta ve výši 150 000 Kč a povinnost uhradit náklady správního řízení v paušální výši 1 000 Kč. Dále mu bylo uloženo ochranné opatření zabránění věci, tj. technického zařízení Jewel a klíče určeného k vyplácení hotovosti.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Žalobce namítal, že byla ohledně údajného neoprávněného provozování dvou ze tří technických zařízení současně vedena dvě řízení. Prvním bylo toto přestupkové řízení, v němž byl žalobce uznán vinným, a druhým bylo trestní řízení, v němž byly obviněny osoby odlišné od žalobce. Otázka trestní odpovědnosti skupiny osob odlišných od žalobce tak byla v tomto řízení předběžnou otázkou. Pokud by byly trestně stíhané osoby uznány vinnými ze spáchání trestného činu provozování hazardní hry, byla by tím vyloučena odpovědnost žalobce za spáchání přestupku na úseku hazardních her. Nebyla totiž zdokumentována žádná součinnost či spolupráce mezi žalobcem a osobami stíhanými v trestním řízení. Podle správního orgánu uznání žalobce vinným nevyloučilo odpovědnost ostatních na činnosti se podílejících osob. Pak se ale správní orgány měly jejich odpovědností zabývat. Předmětné správní řízení je navíc v rozporu s pokynem Generálního ředitelství cel, podle něž nemají být vedeny úkony proti majitelům či provozovatelům provozoven.
4. Z gramatického smyslu § 5 zákona o hazardních hrách je zřejmé, že provádění jakýchkoliv dílčích činností musí být vykonáváno v rámci uskutečňování hazardní hry, tj. být kryto úmyslem či srozuměním s tím, že se jedná o hazardní hru. Žalobce nevlastnil ani neprovozoval technická zařízení. Měl pouze pronajaty podnikatelské prostory k podnikatelské činnosti. Nebylo prokázáno, že vykonával některou z činností uvedených v § 5, např. vyplácel výhry z přístrojů. Ze strany provozovatelů technických zařízení byl pak ubezpečen, že se nejedná o hazardní hru, k čemuž mu předložili rozsáhlou dokumentaci. Neměl proto důvod o tom pochybovat.
5. K jednotlivým technickým zařízením pak žalobce uvedl následující. U přístroje Quizard je klíč přidělování hodnot k otázkám pevný, možnost náhledu na hodnotu otázky dopředu tudíž přímo vylučuje tvrzený prvek náhody. Pokud se s budoucím průběhem hry může účastník seznámit, byť to vyžaduje úsilí, nemůže se již jednat o neznámou okolnost ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Přístroje Jewel a Golden Horse pak nebyly

funkční a nebyl na nich proveden a zdokumentován kontrolní nákup. Nebylo tak možné posoudit, zda zařízení vykazovala znaky hazardní hry.

6. Zpráva o posouzení Elektrotechnického zkušebního ústavu ze dne 11. 11. 2013, č. 305042-01/01 („zpráva EZÚ“), která posuzovala kompletní hrací software přístroje, konstatovala, že v přístroji Quizard není přítomen prvek náhody. Poskytuje totiž vždy při stejných vstupních podmínkách stejný výsledek. O průběhu soutěže tak rozhoduje účastník, a zařízení tudíž nenaplnuje definici zákona o hazardních hrách.
7. Tvrzení správních orgánů, že předmětná zařízení pracují na principu náhody, je nepodložené. Celní úřad není odborně způsobilý k posuzování přítomnosti náhody, o této otázce může rozhodovat pouze certifikovaná autorita Ministerstva financí, jako je Elektrotechnický zkušební ústav. Laické zkoumání spočívající v protáčení válců provedené správním orgánem tak nelze považovat za důkaz o přítomnosti náhody.
8. Žalobce dále odkazoval na prováděcí předpis Ministerstva financí, vyhlášku č. 208/2017 Sb., kterou se stanoví rozsah technických parametrů pro zařízení, jejichž prostřednictvím jsou provozovány hazardní hry, požadavků na ochranu a uchovávání herních a finančních dat a jejich technické parametry. Podle této vyhlášky musí mít každé technické zařízení generátor náhodných čísel s výsledkem algoritmu náhody, bez kterého nelze hazardní hru provozovat. Generátor musí být takové povahy, aby nebylo možné náhodný proces tvorby výsledku hry ovlivnit. Pokud tedy vycházíme ze zákona a zmíněného prováděcího předpisu, jakékoliv zařízení, které nesplňuje požadavky náhodného procesu a neobsahuje tento generátor náhodných čísel, není hazardní hrou.
9. Specializovaný finanční úřad navíc pravomocně konstatoval, že žalobce nelze považovat za provozovatele hazardní hry, a nevyměřil mu proto daň z hazardních her. Tento závěr musely zohlednit také správní orgány v této věci. Příslušný důkaz o této skutečnosti byl uplatněn včas, neboť jej žalobce obdržel až po uplynutí lhůty pro vyjádření k podkladům rozhodnutí.
10. Žalovaný dopěl k závěru, že společnost Compania s. r. o., která byla podle smlouvy o nájmu nájemcem části provozovny pro účely umístění a provozu herního zařízení Golden Horse, v případě ani náznakem nefiguruje. Toto tvrzení se přitom jeví jako předčasné a posouzení účasti společnosti Compania s. r. o. může mít přímý vliv na odpovědnost žalobce. Žalobce také poukázal na skutečnost, že tato společnost figurovala i v dalších zastavených správních řízeních.
11. Žalobce dále nesouhlasil s výší uložené pokuty. Žalobce již hostinskou činnost neprovozuje, je zaměstnán jako řidič. Jeho hrubá mzda činí 19 700 Kč. Nevlastní žádné nemovité věci a s manželkou má zúžené společné jmění manželů. Má dvě vyživovací povinnosti. Veškeré příjmy z prodeje nemovitosti ve výši 2,6 mil. Kč použil na úhradu úvěrů a půjček a na opravu nemovitosti v Drahanovicích. Žalobce je v tíživé hospodářské situaci a nemá dostatek finančních prostředků na úhradu pokuty, která je tak pro něj prakticky likvidační. Požádal sice o splátkový kalendář, ale s ohledem na své příjmy není schopen hradit ani stanovenou výši splátky. Výše pokuty se jeví jako nepřiměřená i vzhledem k výši odměn od provozovatelů zařízení stanovené na základě příkazní smlouvy.

III. Vyjádření žalovaného, osoby zúčastněné na řízení, další vyjádření žalobce a žalovaného

12. Žalovaný v napadeném rozhodnutí podrobně vysvětlil, proč vedl řízení výhradně s žalobcem, a nikoliv s jinými osobami. Trestní řízení vedené s jinými osobami pak nemělo

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. P.

ani nemohlo mít dopad na posouzení jednání žalobce a na jeho objektivní odpovědnost za činnost, k níž v jím ovládané provozovně docházelo. Otázka trestnosti jiných osob tak nemohla být předběžnou otázkou. Správní řízení nebylo ani v rozporu s pokynem žalovaného. Nebylo-li vedeno trestní řízení proti žalobci, nic nebránilo vedení správního řízení o přestupku.

13. Podstatné bylo, kdo fakticky technická zařízení provozoval. Jakékoliv soukromoprávní smlouvy byly zcela bezpředmětné, jejich existencí se nelze zbavit veřejnoprávní odpovědnosti za provoz nelegálního hazardu. U objektivní odpovědnosti se nezkoumá ani míra zavinění, a bylo proto bezpředmětné se zabývat žalobcovým úmyslem porušovat zákon o hazardních hrách.
14. Při posouzení herního zařízení je třeba vycházet z pohledu hráče, nikoliv z vnitřního nastavení a fungování přístroje. Elektrotechnický zkušební ústav zkoumal vnitřní fungování herního zařízení, nikoliv projev navenek, který je klíčový pro posouzení zařízení ve smyslu zákona o hazardu. Z pohledu hráče je vnitřní fungování irelevantní a zhoľa nic o něm neví. Bylo by proto zcela absurdní posuzovat, zda vnitřní mechanismus obsahuje generátor náhodných čísel s parametry podle prováděcího právního předpisu.
15. Celní správa je již šestým rokem dozorovým orgánem a příslušné správní orgány jsou zcela jednoznačně způsobilé rozhodovat o tom, zda konkrétní technické zařízení naplňuje všechny znaky hazardní hry podle § 3 zákona o hazardních hrách. Tyto znaky také dostatečně popsaly a prokázaly u všech technických zařízení, bez ohledu na to, že byla zařízení Golden Horse a Jewel v průběhu kontroly vyřazena z provozu. Žalobce se dopustil přestupku nezávisle na závěrech orgánů finanční správy. Další případy, na které odkazoval žalobce, se od tohoto případu v některých aspektech liší.
16. Konečně podle žalovaného ani pokuta není nepřiměřená. Protiprávní jednání se nesmí vyplácet a sankce odpovídá zákonu i běžné správní praxi s ohledem na závažnost a společenskou nebezpečnost přestupku. Tvrzení žalobce o majetkové situaci nemusejí zcela odpovídat skutečnosti. Předložené listiny totiž úplně neprokazovaly osobní a majetkové poměry. Žalovaný neuvěřil tomu, že by žalobce v současné době vykonával práci řidiče kamionu za pouhých 19 700 Kč měsíčně. Pokud žalobce opravoval nemovitost, nepochybně k ní má nějaký vztah. Za doplacení leasingu nepochybně obdržel nějaké protiplnění. Skutečnost, že žalobci nebyl prokázán konkrétní příjem z herních zařízení, neznamená, že žádný příjem neměl. Závěrem pak žalovaný dodal, že za mimořádných okolností jsou přípustné také výjimky ze zákazu likvidačního charakteru pokut.
17. Osoba zúčastněná na řízení se k žalobě nevyjádřila.
18. Žalobce podal k vyjádření repliku, v níž opětovně odkázal na jiné řízení vedené celním úřadem se společností Relaxy a. s., které považoval za skutkově totožné. Namítal nekonzistentnost a nepředvídatelnost rozhodnutí správních orgánů.
19. Žalovaný reagoval na repliku žalobce, v níž poukázal na skutkové odlišnosti této věci a namítaného řízení se společností Relaxy a. s. Konstatoval, že jednání společnosti Relaxy a. s. nebylo předmětem řízení.

IV. Posouzení věci

20. Žaloba **není** důvodná.

21. Podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách se hazardní hrou rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.
22. Podle § 5 zákona o hazardních hrách se provozováním hazardní hry rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.
23. Podle § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách se zakazuje provozovat hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona.
24. Soud předesílá, že se v podstatných bodech zcela ztotožnil s posouzením věci učiněným správními orgány obou stupňů.
25. Správní orgány na str. 9 až 16 napadeného rozhodnutí a na str. 13 až 28 rozhodnutí celního úřadu dostatečně objasnily, proč jsou přístroje Golden Horse, Quizard i Jewel hazardními hrami. Žalovaný na str. 9 napadeného rozhodnutí uvedl také bohatý výčet judikatury, která se ke všem typům posuzovaných technických zařízení již vyjadřovala, a která opakovaně dovodila, že přístroje Golden Horse a Quizard (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2023, č. j. 5 As 169/2022-30, nebo ze dne 10. 6. 2022, č. j. 6 As 83/2022-38, rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 22. 3. 2022, č. j. 31 Af 57/2020-96) i Jewel (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2023, č. j. 3 As 135/2022-54, nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 14. 8. 2024, č. j. 62 Af 32/2023-45) jsou hazardními hrami ve smyslu zákona o hazardních hrách.
26. Žalobce namítal, že zařízení Quizard neobsahuje prvek náhody. Pro posouzení přítomnosti prvku náhody je rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu jejího účastníka, tedy zda je při hraní přítomna nějaká jemu neznámá okolnost, kterou nemůže ovlivnit, a která má vliv na výhru nebo prohru. Prvek náhody je tedy posuzován z pohledu hráče a toho, jak se hra projevuje navenek, nikoliv na základě hardwarového či softwarového vybavení zařízení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32). Soud stejně jako žalovaný (str. 30 napadeného rozhodnutí) neshledal, že by bylo u zařízení Quizard možné nahlédnout na otázky dopředu, jak tvrdí žalobce. Ani případná možnost nahlédnout na otázku dopředu však nic nemění na tom, že hodnota je otázce přidělována zcela náhodně, bez možnosti ovlivnění procesu jejího přidělení, a zařízení tak prokazatelně obsahuje prvek náhody ve smyslu zákona o hazardních hrách (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32, ze dne 19. 11. 2021, č. j. 4 As 120/2021-75).
27. Na závěru, že je zařízení Quizard hazardní hrou, nemohla nic změnit ani zpráva EZÚ. Jak vyplývá z tiskové zprávy EZÚ ze dne 3. 7. 2015, ústav posuzoval pouze část programového vybavení zařízení „Vědomostní kvíz“ týkající se vědomostní soutěže ve vztahu k části zákona, přesněji § 1 odstavce 2 a 3 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách. Danou zprávu tak nelze interpretovat tak, že technické zařízení Quizard nespadlo pod regulaci zákona o loteriích (rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 4. 2018, č. j. 30 Af 19/2017-60, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32). Žalobcem odkazovaná zpráva EZÚ se tedy vyjadřovala pouze k části

softwaru, a to ještě za účinnosti staré právní úpravy. Skutečně z ní nevyplývá žalobcem tvrzený závěr, že zařízení Quizard není hazardní hrou.

28. Technická zařízení Golden Horse a Jewel byla v době zahájení kontroly v provozu, avšak následně byla odpojena od internetu. Tím ovšem odpovědnost provozovatel nezanikla a správní orgány se ani nedostaly do důkazní nouze z hlediska prokázání povahy těchto technických zařízení. Podle názoru soudu totiž správní orgány v této souvislosti nijak nepochybily, pokud k prokázání svých tvrzení využily audiovizuální záznamy typově stejných technických zařízení získané v rámci jejich činnosti. Jedná se o stejný typ hazardní hry se stejným vizuálním i softwarovým provedením. Podle soudu tak není důvod se domnívat, že by zařízení nacházející se v provozovně žalobce fungovaly odlišně. Ostatně žalobce ani nic takového nenamítal, pouze obecně tvrdil, že bez kontrolního nákupu nelze posoudit, zda zařízení vykazuje znaky hazardní hry. Takový náhled je ovšem nesprávný.
29. Důvodná nebyla ani námitka žalobce, že technická zařízení nevlastnil a neprovozoval. Skutková podstata přestupku pracuje s pojmem provozování. Je přitom lhostejné, jestli je pachatelem vlastník technických zařízení, osoba, která má zařízení v nájmu, či jakákoli třetí osoba, (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018-32, nebo ze dne 2. 9. 2024, č. j. 4 As 350/2023-71). Je tedy nerozhodné, zda se podařilo zjistit skutečného vlastníka příslušných technických zařízení, nebo že měl část provozovny formálně v pronájmu jiný subjekt. Provozování hazardní hry vyplývá z fakticity jednání a správní orgány se tak zabývaly pouze tím, zda žalobce svým jednáním naplnil znaky provozování hazardní hry. Touto otázkou se pak správní orgány zabývaly dostatečně (žalovaný na str. 19 a 20 napadeného rozhodnutí a celní úřad str. 33 až 37 svého rozhodnutí) a soud se s jejich posouzením ztotožnil. Žalobce v rámci svého podnikání provozoval objekt označený jako restaurace Racek, v němž byla umístěna předmětná technická zařízení. Aktivně vytvářel podmínky a zajišťoval nezbytné činnosti pro provoz zařízení. Sám nebo prostřednictvím svých pracovníků zajišťoval jejich připojení k elektrické a internetové síti, zajišťoval přístup hráčům po celou provozní dobu restaurace, zapínal a vypínal je, vyplácel výhry. Vedl evidenci pohybu finančních prostředků. Měl finanční zájem na provozu zařízení, neboť za umožnění jejich umístění a uvedené činnosti mu měl příslušet podíl na zisku. Nepochybně tak naplnil definici provozovatele hazardní hry.
30. Odpovědnost za žalobcem spáchaný přestupek je koncipována jako odpovědnost objektivní, jež vzniká bez ohledu na zavinění. Soud má na základě výše uvedeného za prokázané, že žalobce hazardní hru fakticky provozoval, neboť vykonával jednotlivé činnosti, bez jejichž zajištění by nepochybně nedocházelo k přímé realizaci hazardní hry. Úmysl žalobce provozovat hazardní hru je pro toto posouzení zcela irelevantní.
31. Jako podnikající fyzická osoba by žalobce mohl být odpovědnosti zproštěn pouze, pokud by prokázal, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránil. Ubezpečení ze strany provozovatelů technických zařízení, že se nejedná o hazardní hry, a s tím spojená dokumentace nemohou být ani potenciálně okolností vylučující odpovědnost žalobce za přestupkové jednání. Technická zařízení jsou navíc již na první pohled designovaná (ať už se jedná o vzhled jako takový, zvukové či světelné vybavení) jako „klasický“ herní automat, a takto se po jejich spuštění na první pohled i projevují (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 22. 3. 2022, č. j. 31 Af 57/2020-96).
32. Z podstaty přestupku vyplývá, že odpovědnou osobou je každý, kdo fakticky svým jednáním naplnil znaky provozování hazardní hry. Odpovědností žalobce tak není

vyloučena případná odpovědnost dalších provozovatelů (např. vlastníků technických zařízení či nájemců části provozovny žalobce) za předmětný přestupek. Ta se však nijak nedotýká delikttní odpovědnosti žalobce, a proto nemůže být v tomto řízení ani hypoteticky řešena (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2019, č. j. 1 As 74/2018-40). Posouzení viny a uložení případné sankce v rámci správního trestání má čistě veřejnoprávní povahu a odehrává se výlučně ve vztahu státu a obviněného. Žádná třetí osoba tak nemá subjektivní právo domáhat se zahájení řízení o přestupku s jiným subjektem nebo požadovat uznání jeho viny (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39, dále rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012-351, ze dne 11. 3. 2008, č. j. 8 As 46/2007-98, nebo ze dne 31. 10. 2007, č. j. 2 As 46/2006-100). Pokud správní orgán nezahájí řízení s některou další osobou, která by potenciálně mohla být také uznána vinnou ze spáchání posuzovaného přestupku, nezasáhne tím nijak do veřejných subjektivních práv žalobce. Je-li totiž žalobci uložena pokuta v souladu se zákonem, opomenutí postihu jiného mu není k újmě ani ku prospěchu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2013, č. j. 2 Afs 50/2012-241).

33. Pro posouzení delikttní odpovědnosti žalobce je tedy nepodstatná delikttní odpovědnost dalších osob. Skutečnost, že je s jinými osobami vedeno trestní řízení týkající se totožných technických zařízení, nemá na přestupkovou odpovědnost žalobce žádný vliv. Ve vztahu k přestupkové odpovědnosti žalobce pak logicky trestní odpovědnost těchto jiných osob není předběžnou otázkou, na jejíž řešení by měly správní orgány vyčkat. Vedení trestního řízení by mělo na posouzení této věci vliv pouze v případě, kdy by byl žalobce v takovém trestním řízení obviněn. Není totiž možné vést o jednom skutku zároveň trestní i přestupkové řízení. To se však v projednávané věci nestalo a celní úřad rovněž nepostupoval v rozporu s „pokynem“ (e-mailem) žalovaného ze dne 29. 2. 2020, neboť z něj vyplývá, že proti žalobci nebudou vedeny úkony (pouze) v rámci trestního řízení. Nebyl tak dán důvod, proč by s žalobcem nemělo být vedeno správní řízení o přestupku. Námitce žalobce vznesené v souvislosti se souběžně probíhajícím trestním řízením, že důvodem uložení pokuty je porušení právní povinnosti a nikoliv právní jednání, soud nerozumí. Žalobce byl jednoznačně shledán odpovědným za protiprávní jednání spočívající v provozování hazardní hry bez povolení.
34. S ohledem na výše popsanou konstrukci „provozování“ a odpovědnosti za přestupek je pro posouzení věci rovněž irelevantní úloha společnosti Compania s. r. o. Podstatné je pouze to, zda sám žalobce naplnil skutkovou podstatu přestupku. Irelevantní byla také jiná řízení vedená celní správou, v nichž tato společnost figurovala (včetně řízení se společností Relaxy a. s.). Dospěly-li správní orgány v těchto jiných řízeních k odlišným právním závěrům, nemění to nic na odpovědnosti žalobce za přestupek. Předmětem přezkumu v rámci tohoto řízení před soudem je pouze správní řízení vedené s osobou žalobce, jinými správními řízeními se soud není oprávněn zabývat.
35. Nedůvodná byla také námitka odborné nezpůsobilosti orgánů celní správy. Podle § 56 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, správní orgány posuzují odborné otázky primárně samy a znalce musejí ustanovit až tehdy, pokud jejich vlastní odborné znalosti nepostačují. Právní úprava totiž vychází z předpokladu, že úřední osoby disponují dostatečnými znalostmi, aby mohly samy posoudit odborné otázky vyskytující se běžně v jejich agendě (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. května 2010 č. j. 1 Afs 71/2009-113). Jak bylo rozebráno výše, otázku přítomnosti prvku náhody je nutné posuzovat z pohledu hráče (sázejícího), nikoliv z pohledu odborné expertizy hardwarového či softwarového vybavení

zařízení. Jedná se tedy o otázku, jejíž posouzení zjevně nepřesahuje odborné kapacity celních orgánů, a proto si o ní mohly učinit úsudek samy (rozsudek ze dne 16. září 2021 č. j. 9 As 101/2021-30).

36. Nelze souhlasit ani s přesvědčením žalobce že jakékoliv zařízení, které neobsahuje generátor náhodných čísel ve smyslu vyhlášky č. 208/2017 Sb. a nesplňuje požadavky náhodného procesu, nemůže být hazardní hrou. Z výše citovaného § 3 zákona o hazardních hrách vyplývá, že obligatorní součástí hazardní hry je prvek náhody nebo neznámé okolnosti, který rozhoduje o výhře nebo prohře, nikoliv generátor náhodných čísel. U předmětných technických zařízení soud přitom shledal prvek náhody nebo neznámé okolnosti, který rozhoduje o výhře nebo prohře, jak již bylo uvedeno výše.
37. Důvodná nebyla ani námitka, že bylo třeba zohlednit závěr, že žalobce není poplatníkem daně z hazardních her. Posouzení odpovědnosti za přestupek spočívající v provozování hazardní hry bez příslušného povolení, spadající do působnosti orgánů celní správy, a zhodnocení, zda je žalobce poplatníkem daně z hazardních her, k němuž jsou příslušné orgány finanční správy, jsou dvě odlišné právní otázky řešené ve dvou různých správních řízeních, vedených jinými orgány veřejné správy. V každém ze zmíněných řízení jsou posuzována odlišná východiska a řízení nejsou žádným způsobem navzájem podmíněna ani propojena. To, že finanční úřad žalobci neprokázal, že je poplatníkem daně z hazardních her, nemá žádný vliv na zhodnocení odpovědnosti žalobce za přestupek. Žalovaný se pak s oznámením Specializovaného finančního úřadu, kterým žalobce prokazoval skutečnost, že není poplatníkem daně z hazardních her, dostatečně zabýval na str. 31 a 32 napadeného rozhodnutí.
38. Závěrem žalobce namítal likvidační výši pokuty. Podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 7 odst. 2 provozuje hazardní hru. Podle § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních se za přestupek podle odstavce 1 uloží pokuta do 50 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle písmene a), b), c), d), e), f), n) nebo r).
39. Podle § 78 odst. 2 s. ř. s. rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, od trestu upustit nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.
40. Lze připomenout, že žalobci byla uložena pokuta ve výši 150 000 Kč, přičemž maximální výše možné pokuty je 50 000 000 Kč. Uložená pokuta tak představuje pouze 0,3 % zákonem stanovené maximální výše pokuty.
41. Ukládání pokut za správní delikty a určení konkrétní výše pokuty je zásadně otázkou správního uvážení. Soudní přezkum je tak velmi omezený, jelikož podrobit volné správní uvážení soudnímu přezkumu při hodnocení zákonnosti lze jen potud, překročil-li správní orgán zákonem stanovené meze tohoto uvážení, vybočil-li z nich nebo volné uvážení zneužil. Úkolem soudu pak není nahradit správní orgán v jeho odborné dozorové kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním, ale naopak posoudit, zda se správní orgán v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal se zjištěným skutkovým stavem, resp. zda řádně a úplně zjistil skutkový stav, a zda tam, kde se jeho rozhodnutí opíralo o správní uvážení, nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem

(rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 A 139/2002-46, ze dne 25. 1. 2023, č. j. 3 As 258/2021-30, nebo ze dne 2. 11. 2022, č. j. 2 As 294/2021- 54).

42. Je smyslem pokuty, aby negativně zasáhla do ekonomické situace pachatele, měla by být tedy pro pachatele poznatelnou sankcí. Měla by být jak individuální, tak generální prevencí dalších protiprávních jednání. Limitem zásahu do ekonomické sféry však je, že uložená pokuta nesmí být likvidační. Nesmí být tedy tak nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele, že by mu byla způsobilá sama o sobě přivodit platební neschopnost, dostat jej do existenčních potíží či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133).
43. Celní úřad se odůvodněním výše uložené pokuty vyčerpávajícím způsobem zabýval na str. 39 až 42 svého rozhodnutí. Žalovaný se pak otázkou přiměřenosti uložené sankce zabýval na str. 24 až 26 napadeného rozhodnutí. I podle názoru soudu pak pokuta ve výši menší než 1 % maximální možné sankce stanovené zákonem může být likvidačního charakteru jen zcela výjimečně.
44. Žalobce však ve správním řízení doložil pouze daňové přiznání za rok 2021 a platový výměr na mzdu ve výši 19 700 Kč. Tyto listiny však podle soudu neposkytují ucelený obraz o finanční situaci žalobce. Skutečnost, že správní orgány neprokázaly žalobci žádný příjem z herních zařízení, ještě neprokazuje, že z nich žádný příjem neměl. Žalobce nepředložil žádné výpisy z účtů ani stav příjmů v roce 2022 nebo 2023, nijak nekonkretizoval svůj další majetek, který ale nepochybně jako protiplnění za uhrazené dluhy musel nabýt. Také částkou ve výši 972 687 Kč získanou z prodeje domu zhodnotil jinou nemovitost, ke které v takovém případě musel mít nějaký bližší vztah. I s ohledem na to, že je výše pokuty oproti výši žalobcem splacených dluhů výrazně nižší, a žalobce není v současné době nijak zadlužen, nemá soud za to, že by pokuta ve výši 150 000 Kč mohla mít pro žalobce likvidační dopad. Soud se tedy v plném rozsahu ztotožnil s odůvodněním žalovaného i celního úřadu a výši pokuty shledal přiměřenou okolnostem případu.
45. Žalobce k replice přiložil usnesení celního úřadu ze dne 5. 6. 2023 ve věci společnosti Relaxy a. s. Toto usnesení soud k důkazu neprováděl, neboť bylo pro posouzení věci irelevantní. Zbývající žalobcem odkazované listiny byly součástí předloženého správního spisu, kterým se dokazování neprovádí.

V. Závěr a náklady řízení

46. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“)
47. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.
48. Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů řízení, které jí vznikly

v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil, a proto právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 20. listopadu 2024

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu